

Een traag groeiende boom kan Universiteitshoogleraar worden

Universiteitshoogleraren worden door de VU omschreven als “*uitzonderlijke hoogleraren die internationaal erkend en gerespecteerd worden als leider op hun onderzoeksgebied.*” Sinds 1 januari van dit jaar is Jelle Jolles één van de in totaal drie Universiteitshoogleraren die de VU rijk is. De aanstelling is voor een periode van vijf jaar, de eretitel is voor het leven. Van een Universiteitshoogleraar wordt verwacht dat hij de reputatie van de faculteit en van de VU als geheel zal versterken, én dat hij een belangrijke bijdrage levert aan de bevordering van de dialoog tussen wetenschap en samenleving.

Jolles beschouwt deze aanstelling vooral als een bevestiging van het maatschappelijke belang dat zijn onderzoeksprogramma heeft. In dit onderzoeksprogramma staan *ontplooiing, nieuwsgierigheid* en *een leven lang leren* centraal. Deze kernpunten worden onderzocht vanuit een bio-psycho-sociaal model. Dit betekent dat de lerende individu wordt bekeken in zijn of haar hele context. Hierbij worden zowel de biologische factoren zoals hersenontwikkeling en stress of hormonen onderzocht, als de psychologische factoren zoals beleving, nieuwsgierigheid en motivatie. Daarnaast mogen de sociale en culturele factoren zoals *steun, sturing en inspiratie* vanuit het gezin, de school, de buurt niet ontbreken.

In de huidige biologisch-deterministische tijdgeest waarin de rol van het brein soms wat teveel wordt uitvergroot, wil Jolles vooral *de samenhang* van de biologische en de psychosociale invalshoek benadrukken. Daarmee wordt de impact van deze sociale factoren betrokken in de dialoog van wetenschap en samenleving. De inspirerende leraar, maar ook de buurvrouw, opa en voetbalcoach hebben invloed op de ontwikkeling van het brein. Het doel is om mede op basis hiervan het onderwijs grondig te vernieuwen.

Zijn aanstelling als Universiteitshoogleraar geeft hem de ruimte om zijn samenwerkingsverbanden met scholen, hogescholen en bedrijven nauwer aan te trekken om zijn onderzoeken te intensiveren en de uitkomsten naar de praktijk te brengen in de vorm van nieuwe onderwijsvormen. Kinderen veranderen hun manier van informatie verwerken voortdurend door biologische en psychosociale processen, het onderwijs kan hier beter op aansluiten. Om daar te komen wil hij de krachten van verschillende disciplines bundelen. “We gaan naar een model waarin niet de hersenwetenschappers of de sociale wetenschappers gelijk hebben. Ze hebben allemaal gelijk,” aldus Jolles.